

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 9.

Fjerde Session.

5te Møde.

Mandagen den 11te October.

(Forts.).

Lehmann (forts.): Den ærede Rigsdagsmand for Københavns Ade Valgfreds (Rothe) var noget i Bilde med, om den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgfreds (Tscherning) vilde, at den første Behandling blot skulde indskrænke sig til den finantsele Side af Sagen, eller tillige skulde gaae ind paa det politiske Spørgsmaal. Jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand for Københavns Ade Valgfreds (Rothe) var meget undskyldt i saa Henseende; thi den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har sagt begge Dele. Han har nemlig baade sagt, at den første Behandling nu lige strax netop derfor vilde være god, at man strax fik Leilighed til derunder at udtale sig om det politiske Spørgsmaal, som man ikke skulde lade hænge som et Damoclessværd over Regjeringens Hoved osv. osv., og tillige samtidig dermed sagt, at man skulde holde det borte og holde sig til det blot finantsele. (Tscherning: Nei!) So! jeg for mit Bedkommende har, ved at henvise til den politiske Side af Sagen, ingenlunde tænkt paa et Tilfælde som det af den sidste ærede Taler paapegede, at nemlig Finantsagens Behandling kunde bruges til at indtage en bestemt politisk Holdning ligeoverfor Regjeringen, ligesom jeg overhovedet ikke har tænkt mig Nogetsomhelst, der kunde ligne et Sværd, end sige et Sværd, der kun hang i en Silketraad; jeg har tværtimod henvist til, at det var fuldkommen umuligt at drøfte Budgettet i dets Almindelighed uden at komme ind paa den hele Række af Spørgsmaal om Forholdet mellem de enkelte Statsdele, som det paa ingen Maade er ønskeligt nu strax at komme ind paa, og hvorom jeg for mit Bedkommende ikke ønsker at udtale

mig, før jeg har hørt, hvorledes Regjeringen har tænkt sig dette Forhold ordnet, og hvorom jeg ialtsald først vil udtale mig, dersom det imod Forventning skulde blive klart, at Regjeringen ikke vil gjøre Noget, men indskrænke sig til de 2 Gg, om jeg saa maa sige, til en Heels statsforsætning, som ligge i selve Statsbudgettet. Jeg skal, uden her paa nogen Maade at gaae ind paa nogen Enkelthed, kun gjøre opmærksom paa et ganske almindeligt Spørgsmaal; naar her saaledes t. Ex. er opstillet en Position af 60,000 Rbd., under den Forudsætning, at vi skulde betale 60 pCt. af en Udgift, der i det Hele taget er anslaaet til 100,000 Rbd., hvem kan da afvise det Spørgsmaal, om Udgiften, saafremt vi nedsatte den til 50,000 Rbd., derved i samme Forhold er nedsat for de øvrige Landsdele, eller om den i saa Fald for de øvrige Landsdele, med Hensyn til hvilke vi ikke have at udøve nogen Skattebevillingsret, bliver staaende, saaledes at Forholdet 60 og 40 forrykkes til 50 og 40, eller om endog maaskee det, som vi nægte at bevilge, da skulde tages endyderligere fra de andre Landsdele, hvorved Forholdet vilde blive som 50 til 50. Dette paapeger jeg nu kun i en meget stor Almindelighed; men det forekommer mig dog, at det heraf vil blive aldeles klart, at her ingenlunde blot er Spørgsmaal om, hvorvidt vi til det eller det Statsstemed skulde give 60 eller 50 pCt., men at det er umuligt derom at udtale sig, uden at være paa det Rene med, hvilke Consequenter det vil drage efter sig med Hensyn til den Deel af Skattevælden, over hvilken vi ikke raadgive. Det er paa denne Maade, jeg med fuldkommen Føle har troet at kunne sige, at det er umuligt at behandle dette Budget i dets Almindelighed uden strax at komme ind paa det politiske Spørgsmaal, og det mener jeg, at baade de, der ere enige med Regjeringen — hvilket forudsætter, at Regjeringen er enig